

Academia Gustavo-Carolina üliõpilased, kelle
harjutustööd asuvad: TRÜ TR KO, f.7, sü.35.

Black, Petrus
Borge, Johannes Erici
Castelius, Erici
Enberg, Martinus
Gremius, Jonas
Hinnel, Gabriel
Hinnel, Jonas
Huss, Simon
Johannes, Elias (Kexholmensis)
Kemmer, Andreas
Kniper, Carolus Philipp
Krook, Gudmundus
Kuhlberg, Johann Georg
Levellyn, Olaus
Lundeen, Johannes
Masalinus, Petrus
Mether, Johan
Mollerus, Arvid
Näsman, Jean
Pastelberger, Joh. Elias
Phoringius, Andreas
Possenius, Andreas
Rezelius, Elias
Rolandi, Johannes
Rolandi, Rolandus
Salvius, Olaus
Sebäckius, Petrus
Sparrmann, Erich
Stenius, Salomon
Strandenius, Andreas
Swenske, Benedictus Johannes
Quensel, Magnus Gabriel
~~Timmermann, Petrus~~
Timmermann, Ericus
Wagner, Matthias
Wagner, ...

7E
of AA 1454

Samas asuvad järgmiste üliõpilaste avaldused:
Londicer, Franciscus Henricus, Sigismundi, Adolphus
Metzoldt, Johannes Quirinus
Roth, Martinus Johannes

Amice Iucundissime

Latitiam quam ex literis
tuis mihi Iucundissimis cepi
nullo modo explicare possum
præcipue cum te ad tam ho
norificum munus erectum
esse cognoverim, quam
ob causam rem causam sa
tis gaudendi habes, idq; eo
magis, cum in te semper ap
ertam amicitiam cognove
rim erga me, quod satis an
sam tibi ob acceptum munus
præbet gratulandi, quod de

melius facio, cum satis be-
ne de te sperare possim, te
in bene administraturum
fore, rogo quoque ut illud
solatium tui de te ceper-
int, te omnium illorum
aptissimi officium tuum
jam acceptum gesturum
esse interim te tribula Di-
vini Numini commendo
tui, maneo amantissimus
vale.

Id. Grg.

I. N. J.

Innotuit mihi ante tempus aliquod Amicq opt. quod in sacris
litteris evolvendis, admodum es indigens. Ego quid e causa huius
tuae ignaviae? annon perversa tua mens, quam a nemine corrigi
velis, sed omnia, quae effectui dare studes, honesta ac utilia
quae tamen nullius momenti videntur. Sed credas velim, quod
aleum certe et operam perdis si impietati te mancipare con-
ris, illa non stupidum quasi te reddit. contra si vera pietati
quam a sacris litteris laurire possumus, lites, fructum labo-
rum tuorum certe degustaveris. Sed quam quasso utilita-
tem et temporis spatium quod otio consumpsisti, tibi attuleram.
cum ne Biblia quidem, quibus veri Dei notitia, nostrae salu-
tis cognitionem percipere queamus, perolvere, sane tracta-
voluisti. Nunc studia tua satis nota sunt, cum tamen
a te ea Reipublica prodesse pollicitus fueris. Hic se subito
solum addam ut aius illius divinum precibus implores
quo tandem ad metam exoptatam pervenire poteris. vale

Severus Blau

Ἐάν τὰ ὧς εὐχλεέσατε τῶν ποιητῶν ὅσους λοιπὰ ἄ-
 ξιά ἐσιν, ἅτινα ἀναγινώσκηται καὶ ἀφειβέσασθαι θε-
 λεῖται, καὶ τὸτο ὅς ἀπόφθεγμα, ὃ δὴ τῶς λέγεις,
 τὸν ἰατρὸν ὁ δὴ πᾶντὸς ἀναδῶν τὸν ἀδελφὸν θερα-
 πεύειν, ἀλλὰ βλάπτον ἐνίοτε τὴν νόσον ὥσθ' ἢ τὴν τεχνικὴν
 αὐξάνουσα, ἐβλάπτεται, ὥστε ἐπιβελῶς νοσήται. Αἰτία
 αὕτη τυγχάνει, θεὸς γὰρ ἐάν θῇ τὰ ἰάματα εὐλογῇ,
 βλάπτην τις ἄρξεται τὸν ἀρρώστον ἰᾶσαι. καὶ ὁ βλάπτον
 λαμβάνει, ὁ θεὸς τὸν εὐλαβῶς βλάπτει, καὶ ὠφελιστὸν τὸ
 τῆς ἑγχευμένης θείας, ἐξ ἁπλῶς καὶ ἀνεπίστω βλάπτει
 ἐπὶ πάσης τῆς ζωῆς τῆς χειρωτάτης, εἰς τὸ χάριον
 ἀνεργῶς ἐν τῷ ἑαυτοῦ τῷ ὑψίστῳ θείον, πρὸς ἑαυτὸν θε-
 παροφίσει, ὅταν ἀχάριστος ὁ ἥθεος ποδῶν τὸ χειρῶν,
 ἀνάξιος ἐστὶ. παρὰ δὲ τῶν ὁφθαλμοφάνων φεῖν ἔχοντες
 ἐν ὀνομαστικῇ τε καὶ εὐλογιστικῇ τῶν ^{τῆς θεολογίας} καὶ τῆς ^{καὶ τῆς} κερίας.
 Κρισπίνω θάνατον, ὃν ὁ πανδύνατος ἀφ' ἡμῶν ἀνελ-
 ωτάτων πορὶ τὸ θάνατον ἀφῆκε, καὶ ὁ θεραπείας
 ὁ ἐμπειρότατος ἐπεβλήθη αὐτῷ, ὅπως εἰς θεὸν, ὅταν
 ὁ θεὸς βελτίονι τῷ βίῳ ἀφῆκε αὐτὸν ἡδελφέν. ὅθεν
 ἄλλοι ἐστὶ τὸν ἀφῆκε τῆς ἐλπίδος αὐτῷ ἐνίοτε ἀπο-
 τυχεῖν.

Alumnorum Reg. Specimen Styl.

Salve amice per dilecte

Data occasione mihi obtemperare non
possum quin uno aut altero duntaxat
verbo te status nostri optimi certior
faciam simulq; amorem scribendo declar
em, ut sedulam navares operam in
sacris codicibus legendis atq; etiam pervolu
endis quae hactenus neglectae nam lectio
eorum omnibus ad omnia in omnibus
profunt non solum profunt verum etiam
opitulantur, et quando ad lectiones illarum
te confers imprimis debes orare Deum
optimum maximum ut concedat
tibi suam gratiam atq; etiam illu
minet te ad recte intelligenda illa ipsa
quod

quod legis nam alias olium et operam
perdis. Divus quoque apostolus Paulus an-
fam mihi praebeat hac vice ea de re te monen-
di, qui testatur sapientiam ad omnia
utilem esse. Habes igitur Epistolam
plenam festinationis et pulveris, super
est autem ut cognatis tuis meo nomine
salutem impertias plurimam, tuamque
et illorum valetudinem cures. Vale.

Martinus Luth.

Qui vult progressum facere in studiis,
ante omnia habere se veram Caritatem.
A magnam omnipotentem Deum et deinde
sepe et diligenter cogitare ad quam
finem unusquisque est ad eorum istum
ubi aliquis ^{boni} si perire debet qui aliter
cepit est tunc inutile pontus quod cum
a eam magis gravat quam levat qui,
dignus militibus Commemorare quam
Commemorare inter modestos studiosos.

Jonas Enslin
Jüdemans.

Non minus verè quam eleganter Poëtarum
ille Lucretius & Coriphaeus Ovidius ingenij subtili-
tate nulli secundus sententiam hanc pro-
nunciavit dicens: Non est in medico semper
relevetur ut aeger. Interdum docta plus va-
let arte malum. quibus verbis inducere vo-
luit Poëta non esse in potestate ^{medici} tantis morbo-
rum omnium vel ut ^{egrotant} quæ semper sanare queat
nam si Deo placuerit omnem eam æruginosam
hoc vitæ ergastulo eripere tunc nulla doctrina
nullaq; ars medica valet quippe tritum est quod
contra vim mortis non est medicamen in
hortis. Quamobrem innumera hæc de re exem-
pla proferre non tanta est utilitatis quo-
niam experientia teste manifestum est homines
indesplicet medicos utantur. vitam cum morte
commutare, quia quemadmodum valla cito eva-
nescit ita et homo cito moritur. Omnes provin-
de, ut rem verbo complectar, videant ne spem
omnem ⁱⁿ adversâ valitudine in homines & me.

^{9.2}
Dicos ponant⁹ Sciētes Deū Ter. Opt: Max: in
manu vita & mors est maxime esse invocan-
tū puerū dū. Quibus viam finis & concludo sperans
scriben⁺ me pēdes Magnif: Dr Rect: & Rever: & Amplifi:
Dr Chrus non dū adfuer⁺ mos D^ros Proffores excusatum iri nisi hoc
exercitū in celeritate tanta scriptū
volūntati eorū ad minimū quidem respon-
deat, remanes Magnif: Dr Rectoris
Amplissimorū D^ros Professorum

ad cineres usq; devo-
tissimū cultor
Gabriel J. F. Lurmel
Lurmel

Salve amicorū Dilectissime
 Quantum res tua mihi semper cordi erant,
 licet antea tibi latuerit, ex his tamen brevis-
 firmis literis tibi constabit, & ut statim me-
 um erga te animū tibi aperiam, hoc tibi
 praesertim agendū esse censeo, si meo consi-
 lio parere volueris, ut S. Biblia nocturna
 diurna versare manū, quā hactenus ne-
 glexis, Diligentia resartire velis, quid
 enim est jucundius cognitione Dei omnipo-
 tentis creatoris caeli & terrae, & quid utilius,
 ē Sacris enim pandectis consolationes in
 omnib; necessitatib; quae nobis in hoc æ-
 rumnoso mundi ergastolo occurrere possint,
 haurire possumus. Ad postremū ex
 intimis cordis penetralibus oro rogoq;
 velit Deus Optimus Maximus
 (omnib;)

omnibus studiis atq^{ue} conatibus tuis ita
benedicere, ut tandem in reipublica
emolumentum, tuorum solatium, tuig^{ue}
ipsius utilitatem vergant. Vale &
fare

Suo ut suo
Joh^{ann} Henkel

Magnam quidem insignemq. Laudem meruisti,
 mihi ille Poëtarum fere Princeps hoc dicto:

Non est in Medio Semper relictus ut agas
 Interdum docta plus valet arte malum.

Consecutus esse videtur. Invenit enim hoc dicto Sa-
 pientissimus ille mortaliū cupiendam generis mor-
 bos humanā curā et industriā curari non posse;
 quandoquidem quodam inveniuntur morborum spe-
 cies, quæ ingeniosissimosq. lateant. Quod ex se,
 viribus malignis elicit; quæ aliquod annorum spa-
 tio homines suo afficientes malo, cum ~~ad~~ ^{ad} ~~rem~~ ^{rem} ~~medicam~~ ^{medicam}
 in Medicorum auxilio sublevari possint, tan-
 dem vitam miserē cum morte commutat-
 dam adiciunt. Quis ~~enim~~ ^{enim} tanta esset audaciā,
 ut Medicis hanc ob causam ignorantie no-
 tam, in curandis morbis, inferret, cum quo-
 tidianā experientiā constet, Medicorum
 ope gravissimos sagæ morbos expelli, dum
 modo causa humanā industria indagari possit.

Est

est. Exemplo gravissimi morbi Regis Macedonium
 Alexandri Magni hoc testatur, qui dum febris
 ardenti correptus et per aliquod dies cruciatus,
 dum causa Medici fuerent, tandem extingui
 necessariam habuit. Si igitur iuxta rem ponde-
 ramus trutinam, facile secundum argutum
 Auctoris maximè præclari sensum liquebit,
 vicos in malignis quibusdam curandis morbis
 excisari posse.

Simon Hoff.

Nihil ebriosum descripturo dubium moveatur maximum, quo
 nomine convenienti salutandus veniret, vel in vinam rei assimilandus,
 dum vix quinquam aliud Deo tam detestabile est, atq; ipsa ebi-
 ositas, nec ullum malum patiatur, quod ab hac radice suam non
 trahat originem, dum enim donis divinis ad propriae salu-
 tis conversationem ac animi exhilarationem concessis abutitur, tam-
 que lupo se inebriat vino, ut sensibus totus privatus, nullum
 facinus tam foedum ac petrum existimat, quam maxima
 cum audacia perpetrare non audeat! cum quasi ferus atq;
 indomitus equus annis regimini impatiens hac illuc feratur
 omnia monita suorum deique habens donec praesentissimum
 incurrat periculum, imo interitum aequum satis dolendum,
 ceque ac currus a feroce equo trahens laceratur ac laceratur.
 Legantur historiae, observentur quotidiana exempla, et pate-
 bit ebriosum cordato modesto atq; sobrio homine adeo odio-
 sum esse, ut ad nomen solummodo ejus plane exhorreat,
 imo morestijus summo persequatur odio. Quid insana il-
 la bibendi dulcedo non efficit? huius enim ^{semel} affecti nullum non
 malum approbant, nec ullum probrum vile existimant; ideoq;
 tanto graviori poena dignum hocce vitium videtur, quo

Plura

plura et nunquam satis deploranda ab illo exoriuntur
 mala. Quid mirum si recto Dei iudicio poenae tempora-
 riales in hac et aeternae in altera vita sese p[ro]nu-
 nciat[ur] dum exponat. Longum esset recensere haec omnia,
 multa sibi ipse, plura alij, creata mala, magnum alij,
 maximum a sibi conciliat[ur] incommodum. Recte illi
 evenisse legimus, qui mero obrutus, ac pro mortuo ha-
 bitus sepulchro ab uxore sua inclusus, lapide ad se-
 pulchri osium advoluto, credo seram poenitentiam
 tandem illum subisse, dum mero edormito, ac sen-
 sibus per quietem redditis, Multitiam suam su-
 pra deplorando, misere perire coactus erat.

Olias Rexholmensis.

13

Epistola Gratulatoria, de amici honore Magisterii,
nuper recepti.

Habet sane tuos Stimulos facesq; Sinceros inter
amantes amor, eoque Pectus ducit adigitq; ut in
felicitate, novaq; dignitate amici, totum in Gaudia
Votq; exundet. Ego v. quem humanitate non vult
gari excepisti, favore singulari excepisti, ~~favore bene~~
ficioq; cumulaſti, si jam illud quo animus meus
repletus est, Gaudium o aliquo modo ostendam, Probe
mihi conscius sum me facile dignae reprehensionis
incurrere notam. Ista igitur, licet nuper inchoata
multis tui experimentis confirmata amicitia iussit,
iussitq; ut in amicissimum conspectum tuum amica
haec ac candida gratulatione prodeam. Salve
nimirum antiqum liberalium Solidaeq; eruditionis
Clarissime Magister, Salve chusarum Satelles
cultorq; integerrime. O felix & fausta Dies tot
laboribus quanta, tot votis expetita, quae Regina
verum sapientia Capiti tuo, promeritam impo-
nit Lauream coronam, quae de tot exhaustis la-
boribus, virtute re diligentia Tua Testimonium
exhibet

Exhibet semperq. labit apertum Testimonium. Maxima
ma Virtute prosecutus es, non Vana Mundi ludibria,
sed assisti amore laudabili Doctrina, atq. Scientia, qua
nihil pulchrius nihil nobilius. Haec vera animi Vita
atq. Lumen, hac adversus omnes fortunas futa
anchora. Percant Pericula, longo Tempore congesti
atq. acquiescenti, tu Doctus, doctrinam quocumq.
velis locorum secum circumferes, Haec animi in
tum reficiet, ingenium ornabit, Praeterita me-
morabit, de Praesentibus iudicabit, de futuris con-
ficiet, abdita penetrabit, abstrusa scrutabitur, diffi-
cilia expediet, imo laudes tuas ad nubes usq.
efferet et exaltabit. Haec est quae facit, ut viveat
floreatq. celebratio nominis tui in animis hominum,
Fama rerum, aeternitate temporum. Nequaquam
alios Sincerum habebis nominis tui estimato-
rem, & cum hac ~~hac~~ vice alio indicio animi
mei tibi bene optimeq. cupientis ardorem de-
monstrare non possim hanc meam Epistolam
vato claudam, exoptans, ut Sen. J. C. Maximus
hunc honorem ansam ee sinat altius emergendi,
atq.

14
Atq. Studij tui in posthac favoris tui ac bene-
dictionis auram afflare velit, omnesq. conatus
tuos ~~tuos~~ successu felicissimo decurrere patiatur
in Sanctissimi nominis tui gloriam Patria eme-
nentium, tuorum latitiam propriumq. com-
modum atq. ornamentum. Vale & fave

Tuo
A. G. Kremer.

Quando perpendo beneficium, quod nuper accepi, tunc non possum satis debita gratiarum actione idagnoscere, dum id eo tempore ubi maxime opus erat accepi, nescio qua obedientia iterum tantum laudabo. Quia autem talis amicitiae pignus quod mihi gignit à Doctissimo Dno, ignoro qualibus verbis decenti laude illud sit decandum, cum alias tam gravi tempore non sciebam, quomodo talem amicum possem invenire, siquidem à multis petii, ut mihi vellent adfingere, nemo autem mihi illud officium magnum voluit exhibere, perpetuo ea propter pro tali munere Honoratissimū Doct. debito honore sciam venerari, cuius permanebo semper

Humillimū Servus
C. P. Knip.

Inter omnia in hoc mundo existentia, haud
 ulla res tam ornata ac memorabilem facit vi-
 rum, q[uam] Scientia ac doctrina rerum.
 Qui vero ab ipsa pueritia ita suam excolunt
 ingenium, ut alii possint, ^{prodesse} haud parva digni
 sunt laude, majori vero q[uam] suam Scientiam,
 ceteris reliquit mortalibus. Sicut itaq[ue] vix possum
 celebris istius poetae Ovidii, detegere laudes hoc
 prodigiosum nobis relinquens, Scilicet:
Non e in Medio, Semper relevetur
ut oger, Interdum docta, plus valet
arte malum. Quamquam n. medicus)
 summo studio in id iuxta incumbat, ut
 ad pristinas relevet[ur] vires, sed frustra

et ut.

ut enim quotidiana experientia, proci dolor, clare
ostendit, malum plius valere data arte, intendam tamen
medicamenta fortiora sumta, quamvis omni spes

salutis sit, ^{relicta} per omnes enim artetias ac membra
si diffusa fuerint, spe destitutum, suis reddunt
operationibus firmum ac validum. Alexander
Magnus cum in amnem descendisset eluere
corpus suum, vehemens febris adeo eum cepit, ut
omnes istius artus ac membra maxime tremere,
omnisq. spes restitutionis finita, adhibuit Medici
istius philippi maximam iuram, relevandi
impotentem omnium suarum ^{virium}. Ob legem
igitur medicaminis operationem, in suspicionem
amicos alexandri eiecit, ut daret ei venenum.
Illi pesternitius rogabat alexandram
passurum fore medicamentum verum con
cipi

17
cipi q. concepta reddiderunt cum statim
salvum & incolamem. Vidimus igitur,
& malum plius valuisse arte, artemq. malo.
Necessum igitur existimo, omnes ita debere
sibi consulere, ut effugiant primarios
& nociferos morbos, sin vero eveniant,
omnium primo deum calidius supplicium
supplices rogent, deniq. operam medici non
contemnunt.

Gadmundus Krock.

18
Qui vult progressum in Studiis ^{facere} debet ante omnia habere ve-
ram charitatem ad Deum omnipotentem et deinde saepe
et diligenter perpendere ad quam finem missus est ad
locum istum ubi aliquid boni discere debet qui aliter
agit est terra pondus quod eam magis gravat quam
levat debet magis militibus annumerari quam poni
inter modestos studiosos.

Johannes Georg Kullberg

Descriptio Urbis Dorpatensis

Urbis hanc Dorpatensis sita in Regione Livonicum, ita sese ha-
bet, ut manibus validissimis cincta est, cumq; Arce et Turribus tur-
rissimis, a plaga Boreali, altera mania, habet fluvium Embaënam,
ubi, e portis illorum, qui a Russia vel Narva Livonicum ver-
niunt; Sed in Oriente, meridie et Occidente, sunt magni campi
frugiferi, in ipsa autem urbe sunt duo Templi egregia, quorum unum
Sacerdotum, alterum Germanorum est; ^{et ubi reliquæ Christianæ, scilicet, exstant} Summum quoq; Jus Livonicum
ibi habetur, tum Jus Civile in ipsa urbe maxime viget; Sed non
est pretereundum Academiam illam celeberrimam, in finibus istis
laudatam re a Rege nostro Clementissimo, iam viro, fundatam,
cum Professoribus et Doctoribus eruditissimis et diligentissimis
nec non Studiosis vel discipulis ad magnum numerum colla-
tis; Hanc et multa alia, quæ propter brevitate temporis, tum
quod non adeo diu in hisce terris versatus sum, ut omnia
accurate potuissem experire, memorabilia existant. Dorpat

24 Octob. Anni 1694

C. Lovellij

Et hostem adversum exhaustis operibus po-
 tentiā iam prævalentem difficilius lo-
 aruas. Ita vim morbi ubi altius iam ra-
 vices egerit Medicorum opera tollas.
 Hinc Sententia suffragat albiung addit
 tritum illud. Contra vim mortis non est medi-
 camen in hortis. Quod satis superque quotidie
 na comprobatur experientia quod luculenter
 in fulgentissimo Academia nostra quondam
 lumine eluxit, quem gravis nobis ^{non tam} admittit
 casus. Ergo Declinem fore iudico qui
 in allatam Sententiam manibus pedibus sit
 illius

Joh. Lincen

Qua lingua usq; adeo soluta et eloquens,
qua tam diferta, volubilitq; dicendi facultas,
qua commodius Divino quasi Spiritus inflatus
conculcatus dolendum pro color praesentium
verum humanarum statum expressit atq;
depinxit, quam noster hic Poeta omni po-
sibilitati commendatissimus Ovidius, dum
axioma scientia vera divina hoc proutulit.

Non e in Medio. Semper relevet ut aeger
interdum docta plus valet arte malum.
Sic Sane e ut quilibet qui rerum momenta
discernere didicit, videat tanta iam morbo-
rum genera verni instar fluvii in mise-
ros pro manare mortales. ut Medicorum
idem affectos frustra doctrina explorare
percipiantis opem. Causa huius calamitatis
ut plerumq; aliarum e nostra natura
depravata corrupta

24.

Cupias in Audin⁷ felicem progressum facere, ante omnia ut
veram charitatem ad Deum cuncta regnantem habeat necesse
sit est, proximè v. et assidue cogitet in quem finem ad
Provinciam illam missus sit, ubi aliquid boni doceat, sibi
ca familiarissima reddat. Qui seius facit, matule terrarum
pondus, illam magis gravans quam in feruens, existimatur
qui potius dignus est poni in numerum militum, quam in bo-
nocum & formosorum studiorum numerum annumerari.

L. Aug. Massas
linus.

Libera tua cum famulo bene sunt allata,
 ex quibus bonam tuam percipio valetudi-
 nem, quam ob rem vehementer gaudeo,
 maximè afficior laetitia, tam ex in-
 timis cordis penetralibus vota deprecantem
 ardentissima, ut Deus per optimi maxime
 velit te Prædicationis continuatione inco-
 lumem conservare, denique æternis laudibus
 beare dignetur! De cætero pro muneribus
 eadem occasione redditus, ingentes mōta-
 legi tibi amice amantissime ago gratias
 quod ad summi quo ad vixero te in coelum
 offeram laudibus, sperans insuper, tuam
 me semper agnitionem benevolentiam, et

ad officia nunquam defutura esse. Num
magnus mihi usus venerit, et ea ad sum-
mas emergere opes iam video. Quod si-
per est maiorem in modum peto acconden-
do, at, si alia vice suam imploravero fide,
statim petitioni annuere velij. Plura non
occurrunt scribenda sed protectioni divi-
na se iam commendo. Vale.

Sean P. W. Sman

Inter alia, quæ Ovidius Poetarum Rex et Crispianus, qui
ingenij laudis singulari Imperatoris memorie nomen Commem-
dat suum, omnium scriptis et prædicationibus exponen-
dam, Celeberrima et notabile dignissima nobis reliquit, mi-
nimè etiam hæc minoris estimacionis sunt, cum Clemen-
tiam Principi magis, quam Severitatem exercendam esse
docet, dicendo.

*Si pænet poenas Princeps ad præmia Votox,
Dixit, dolet quovis cogitur esse ferox.*

Quibus verbis Magnus ille Poeta Clementiam Principi tan-
quam maximam virtutem, atq; summam propriam quam ma-
xime commendat, siquidem nulla alia res, quæ principem
subditis melius commendat, nihilq; tam parvè habere, quam
Clementia, per quam sola Dei servitus imago, nec ullum a-
liud ornamentum Principis fastigio dignius pulcherrumq; est,
quam illa corona. Non ergo Ane causa vocatur prima dos
Sed virtus imperatorum, quoniam hoc modo amorem beni-
volentiamq; Civium sibi parat, Rempublicam conservat, eosq;
ad præstandam sibi obedientiam allucit, et ut illi famu-
lentur, ac ab illiusd' nutu cuncti eo obedientiores pendant,
nec non reos incolamq; illos servat. Contra nihil
tam deformè, nec ^{ultra} magis vitium est, quam Severita-
tem ad summam imperium adijcere, nam qui erit
Deliber omnia facit, fieri nequaquam a libero potest, quin
in obsequium

In odium inuenerat, et inuolente in odio regnare ne-
sist. Verum enimvero Princeps Clementia praeditus
instar Solis est, ut quibus adfulget ips. calorem im-
perire solet, ita et Princeps Clementiam tribuit ips.
quos adspicit. Exemplorum tanta copia est ut eorum
gestem vix enumerare quam, quorum non nulla tamen
dabo. Augustus tantopere ob hanc virtutem dilectus
sit, ut non solum tantummodo patriae patri non
men sortitus est à Romanis, sed et testamento quodam
coerant, ut ab haeredibus votum solveretur, quod saper-
itidem Augustum reliquissent. Vespasianus non minore
Clementia exempla dedit, et propterea amor et deliciae
generis humani adpellatus est. Traianum nam hac virtute
inlicitum tanto amore prosecuti cives sunt, ut alij se
satis vixisse, ipso viso, alij ipso viso magis vivendum est,
se praedicarent, testimonium nobis perhibent veteres
scriptores ut ipse Suetonius, Plinius alijs quam plurimi.
Quem vero tot rationes pro Clementia pugnant, alij cum
necessarium esse evincunt, luce meridiana clarior est,
auctorem Sententiae nostrae verum dirigere.

Johannes Meher J. F.

Character hominis ebriof.

Sunt qui torvo, horridog oris habitu, omnibus et animi, et corporis vitis ob- ruti in medium procedunt, notasq; foli- tioris vitae, quibus ab aliis hominibus digno- sci volunt, in ipsa gerunt fronte. Rubent enim oculi, tument buccae, pendent labia, totusq; vultus velut lue scdatus intuenti- bus proflus est terribilis. Ipsum vero cor- pus multo vino adeo distenditur, ut non mo- do omnis membrorum gratia corrumpatur, verum etiam inhabilis illa massa vix e loco moveatur. Unde est, quod more agrotan- tium, mole sua sibi ipsis graves, lento et in- certo gradu incedant, alienis parietibus molesti fluctuent, tandemq; subductis subito pedibus, magno lapsu terram concutiant. Tum gan- niunt, vociferantq; potumq; sibi dari cupiunt. Et licet tanta caligine mens eorum sit obscu- rata, ut ad omnia stupidi sint, satis ta- men ingeniose liquores, quos palata suo arridere, gulamq; afficere putant, discer- nere

26
nere noverunt. Hos igitur laudant, hos se-
ctantur, nulli parcentes sumptui. Qui fit
quod quotidie in cauponis conspiciantur, ubi
non partem solido demere de die solent, sed
integras etiam noctes adungere. Tantam
insatiabilis illa cupiditas bibendi fitim ac-
cendit, ut licet omnes cellulas et dolia
evacuent, eam tamen restringere non pos-
sint. Certant proinde poculis, quorum plu-
rima qui exhauserit, ad orcam deportans
fortissimus audit heros. Neque minus
gloriosum putant, tandem siccanti ventri
potum ingerere, donec victi inter ipsa
pocula cadant, in vomitibus suis volutantes,
semimortuique in vicinos deportentur lectulos.
Postero die, quando surrexerunt, minime
hesternae crapula se contentos reddunt, sed,
si gula plura recipere fastidiat, variis so-
machi irritamentis novum excitant ap-
petitum, ut alacriores ad solitam redire
queant pugnam.

Atrid Mollerus

Non est in Medico semper, relevelur ut eger
Interdum docta plus valet arte malum.

Laus Auctoris

Doctor dente arrodenter Theonino mungam defuisse
experientia magistra plenis ebuccinat faucibus
At sane non est illi ad mentionem illig obfufescent
acurvationibz lunimibz aita veterum intula,
nunc vera esse fatebimur. Huic vero malo qui
mederi conati fuere, sane hand indigni, quibz
ut nota grati pectus existeret, Epinicea tra-
dant, hand exigua. Pro igit nobis erit ornandus
encomio tenerorum ille amorum Lufus, nec
gens Biotica infitias ibit, merito pulatua atria
et ipsum forum ipsiqz laudibz et encomiis
refonare. Ipsiqz etenim si poenata nocturna
et diurna manu voluta et revoluta rumi-
naveris, fateberis divino ipsum percitum fuisse
sestro. Stromam lascivie laborum amoris arte,
et elegantissima ac suavissima ego
et Læfcedis dibaphum. Sane igit et merito
audiet Princeps Lætarum, et sane si
meminevis et operam dedisse ut malo docto,
tum medere, ne effet, quod fueri litera-
rum traducant, non negabis dignissimum
laudibz haberi. Ibi igit dicta ac scripta
ipsius hand vulgarem redoleant et sapien-
tiam, ita sane voce sapientis interrogatum
dictum hand vulgare

Non est in medico semper, relevelur ut eger
Interdum docta plus valet arte malum.

Haec sane ignoravit. Vix hic Musis haud ignotis
vulgi ignobilis opinionem, Galeno lit adtes
non accuratam aegroti habuisse uiam.
Sic natura lumen peccati aures hebetas
tum didare non poterat. Dum Numen
illud sanctissimum esse quod addat omnibus
benedictionem ut et pharmacis medicis
sed hoc tantum sciebant, morbi vim aliquam
et validiorem et periculosiorem esse, nam si
si singulis accurata mentis indagine rimaban-
tur ruminabant, ita omnibus accurata men-
tis fortuna ponderabat. Haec, haud ignorabat
vim morbi eiusdem magis nocere quam
alterius. Est igitur haec mens Poetae
nostri celeberrimi; Non est ut vulgus
Helleboro indigus coelum querulis vocibus
suis compleat, sub Aesculapii vexillo totum
militanter dignor, quod terra cen in utilia
sua pondera absorbeat; cum sint quasi
nati ex lapidibus nutriti lacte ferina
et dixerit quis pectora illorum filices
habere, quia non tanquam miseria nec mouen-
tur gemitibus, quod pectora moribunda e-
mittunt, sed potius exiit medicum omnem
operam faciente impudentem. Nemo
ne erit, qui neget interdum et Galeno
litante negligere morbis vexatos sed
absit a suis medicis, ut abhorrentia amare
et officio suo committant fide dignissimum.

Non est in medico semper relictus aeger.

Nam docta interdum plus valet arte malum Causa
Non ignorabunt medici haud vulgares sapienter
malum morbo perarum et periculosiorem esse
Major Apoplex id vis quam ~~ad~~ adontalgia
vel est cephalalgia, et sane haud exigua
mortis causa natura aegrotantis, si enim
talis abstemius sit medicamentorum, vel admo-
dum infirmus ut pharmacum arterias ve-
nat ac artus penetrare nequeat, non est
ut medicum inuicem via ~~et~~ major vis morbi
quam aegrotantis natura tolerare queat.
et quidem mortem promeret defatigat phar-
macorum item statur hominis cum tam
et infantulo et adu nequeant quam adolescenti
minis qui equa natura utriusque, vel in
excedendo vel deficienti notam sibi
invenire poterit, quam ~~et~~ nulla crassa
inposterum incutere potuerit.

Sicuti etenim, cuius fides et informationi Simile
pueris conceditur, omnibus eadem propinant,
sed hic proficit alter deficit, Hic Theolo-
gia hic Theologi litat, sed cum iam omnibus
tradant quod conducere queant, hic autem
retenta et monita munit, saltem letis
immergit ante amni, non est, ut filigen-
tiam informantis in infer. Itaque
haud contemnendus medicus qui pharmaca
utilia tradit sed ut is vitentat aegros
aut, est, quod unice attendat.

Contrarium 11)

Hoc vero nec sapere dixeris, medicus non
fuisse non mederi nobis affirmantes, taler
ad dicta men recta ratio nos ablegentur
et quæso ponderent, quæ ratione medic
illi succurrere queat, qui iam per aliquot
annos morbi vim incrementa summa
capere passus fuerit, poterit curam
tali succurrere sed ita ut ad tempus
regituras, morbi vim tollere haud
hauerit, Neminem igitur tanta mentis
caligine labore crediderim quia talia
proferre non dubitet.

Exemplum

Exemplis recensendis tempus tribuere
superuacuum ~~videtur~~ videtur in agri
co positum quod mors
Omnia sub lege mors vocet atra fuas.

Testimonium

Testimonias abundant sapientum
scripta, quæ nobis tradunt seriem
illorum morborum quibus vix mede
ri potuerit ^{medicus} sufficiat Ovidii

Non est in medico semper relevatus aeger
Interdum docta plus valet arte
malum

Non est igitur vir longæ a verborum trochan
lyrmata, sole meridiano clarius, medicum atten
dentem ad puramentum quo se ~~esse~~ obligavit
et magis nunquam neglecturam curam egredi.
Est abstineant quæq' momini in curis, quibus
infantia medicorum pectora affligunt.
Aegroti ad suum officium attendant et
si vis morbi pellipotuerit non est in du
bitant de restituenda valitudine
alias ratum

Non est in medico semper relevatus aeger
Interdum docta plus valet arte malum.

Johannes Elias Platenberg.
Holmia Beron

Epistola Gratulatoria!

30

Qua solet ex charissimis omniumque jucundissimis rebus percipi voluptas, eam ipsam jam maxime me capere sentio ex tuis literis quibus te Honicorum Optime Consulē significabas et tantum cepi voluptatis, quantum te semper amavi! Vivis n. optabiliter quam simul re, opere et veritate eminere, jam igitur quotquot sumus te salutamus Virum gravitate primum, Virum inquam pietate gravem, qui etiam cum curā dirigis, gubernas, conservas, Plaudite et Novo nostro Consuli Viro longe Amplissimo Fidelissima solvite vota! O quam sancta Dies, quam letabili hora, quā nobis factus es Dignissimus Consul, Mente sane tacita tibi Honicorum jucundissime aggratulaberis hos honores, ni tua toties in me effusa benignitas adhortaretur in publico aliquo documento testari atque inter applaudentium voces mea quoque brevissima interponere vota! Etenim ut hic tuus benignus est animus quam plurimum incessanter pro te, ita praecipue nunc in me eum sensi claudier, postquam ad has oras appuli, pro tot igitur beneficiis cum nihil aliud possum reponere, preces ex mihi cordis recessibus fundo, velit Divina Majestas, sub isto gravissimo onere, auxiliatrice tibi manus commodare atque facere ut quam diutissime nobis maneat superstes, oesque res tuas successu felicissimo decurrere patriae in Sanctissimi Nominis sui gloriam, Patriae emolumentum, Tuorum latitiam, proprium commodum et utilitatem! Vale igitur. Dne Gratissimissime mihi ut incepisti adhuc perge favere! Qui affectu prolixior per verbi

And. Choringius Abrenius

31

Epistola ~~de~~hortatoria ad Stud.

Bene facis amice dilecte, qd lectio-
num Biblicarum oblivisceris, q non
solum hujus sed etiam futurae p^{ro}ta
promissionem habet, optime quoq de
rebus tuis consulere videris, qd dum
in adita Theologia intramitti cupis,
eos cum primis lingua s tibi excolendas
esse oportet, qui ipsum S. Sanctum agno-
scunt authenticum, illis non vis recenseri,
q illotis qd dicitur manibus sacra tra-
ctant, leg illud qd Studios suis fundame-
tum subternunt, cui solida rerum celestium
cognitio quasi superstruitur. Et
qd magis exitum animum deceret, quam
Scripturam Sacram sibi familiarem
reddere, qui insigni hoc nomine subor-
biunt

viuant, qđ Divina sint & tales in toto
orbe habeantur. qua sola dignitate
si semet commendasset Theologia cultoribus,
omni utiq; studio & labore, esset
dignissima; Vobis quidē mihi fautores
reliqui studiosi Sacrum Codicem ne-
cessarium esse existimo, ut quāq; tandem
in Ecclesia manū vobis demandatum
illius adminiculo nequaquam carere possitis
sive Sacro pascendo ~~vobis~~ Deus praefecerit;
seu deniq; gubernanda Ecclesia curam
commiserit insignes earū utilitates
vbiq; deprehendatis, valete.

Vobis propensissi-
mè vbiq;

And. Bosserius

Epistola gratulatoria, de munere am-
ici nuper accepti.

32

Amice in paucis dilecte.

Commodam hanc jam inveniens occasionem,
ignorare te haud volui, valetudinem meam ex-
optatam. De cetero autem cor meum gaudio magno
per se est impletum, ob famam nuperime ad au-
res meas perlata, res nempe tuae ex animi
sententia tibi cedere. Felicem autem te poteris
praedicare, quod huiusmodi consecutus fueris ami-
cum, qui expertus omnis doli sit, quod videm apparet,
ex largâ istâ donatione, quâ nuperime praeditus sis.
Gratulor ergo tibi, opto, et ex animo, ne munere
hoc, tibi oblato, abutaris. Summa vero requiritur
necessitas, ut omnes intendas nervos, quâ ratione
effugere possis vitium istud gravissimum ingra-
titudinis, admoneo, ut omnibus eo allabere vi-
rius, pro ob beneficium istud, de memori pectore
re promere possis grates. Plura jam scribere

hanc materia quam tempus prohibet. De
cetero autem studebo appellari.

Suus officiosissimus.

M. G. Lovenell

Qui in Studiis suis Feliciter progredi cupit, is ante omnia infucato, Dei omni-
 potentis, amore flagrabit, posteaq. Secum Sapius perpendet, in quem Anem
 eo relegatus est, ubi aliquid boni discendum erit. Qui autem Secus facit
 is inutile terra pondus dici meretur quod eidem plus oneris quam leva-
 minis adfert, isque demum militibus potius assignandus est, quam pro-
 bis et modestis Studiis.

Elias Pheretius
 Ingerm.

34
Qui vult progressus aliquos facere in Studiis suis
præter omnia habeat verum amorem ac magnam ~~et~~
~~remane~~^{omnipotentem} Deum et proxime diligenter et sæpe excogitet
ad quem finem missus sit vel per venturus ad istam Civita-
tem in qua aliquid audire debet. Qui aliud facit inuti-
le terra pendens est qui plus illam onerat quam levet
qui potius dignus est ut ponatur inter milites quam
nummeretur inter egregios atq; moderatos Studiosos.

Johannes Releu

Exoratio

Alchemar. R. Lyon.

Qui vult in studiis pergere, debet imprimis
 habere verum amorem ad magnum atq[ue] omni-
 potentem Deum, cuius diligentius sapientia, ad
 quem finem missus est aut venit in istum locum
 in quo aliquid boni discere debet. Qui aliud
 facit, est inutile terra pondus quod magis eam
 oneratur quam levatur, cui magis dignus est mitti
 inter milites quam numerari inter honestos mode-
 ratosq[ue] studiosos.

Rolandus Roland

Quanta enim ingenii vis est in Poëta, quantum
 flumen ingenij, facile constabit industria per-
 eximij, summaque eruditionis Poëtae Ovidij, qui
 multa praeclara posteris reliquerat emolumenta,
 tam in statu civili, quam militari, tum etiam in
 per plurimis aliis facultatibus, ut summa atque
 praedara illa, inter igniculas primigeniae existen-
 tia, eminentiori prorsus modo sub specie fabula-
 rum protulerint; Sententiasque summo ingenii
 acumine fluentes posteris reliquerat, quarum
 haec elegantissima Ovidiana Hummi ponde-
 ris venit astimanda:

Si pigerat poenas Princeps ad premia velox,
 Quisque dolat quoties cogitur esse ferox.

Quibus verbis Celeberrimus ille auctor indigitare
 vult, quanta sit virtus plus benivolentiam ac
 humanitatem erga subditos suos, quam ferocitatem
 atque crudelitatem exercere. Nam benivolentia
 nec non praemio justis magis stabiliantur imperia,
 maioremque gratiam et amorem subditorum Reges
 sibi conciliant, quam severitas ac crudelitas.

Omnes

Omnes enim amantem sui diligunt, amant, atque
colunt. Sed tyrannidem exercentem omnes
persequuntur odio, nemo enim facile cui timet,
amat. Suadet namque dictamen rectae rationis,
nos benefactoribus nostris benefacere. Exem-
pla per plurima hujus rei habentur. Quam
feliciter Alexander ille Magnus Imperium
gessit, quamdiu clementiam ac humanitatem
militibus suis praestitit. Hos nive obrutos
elevavit, ad ignem in sellulam suam revocandi
gratia posuit, illis iter monstrandum praestitit,
fortitudinemque sua militem alacriorem fe-
cit, pollicitusque eis magna ingentiaque pra-
emia accepturos fore. Quamobrem illi multo
fortiores facti, ducentes eis magno fore op-
probrio, si ipse praecederet, illi autem non se-
querentur. Quae omnia ipsius effecit clementia.
Huc elegantissima Ovidii sententia assenti-
re videtur, celeberrimum effatum Curtianum.
Nullum Imperium esse tutum nisi beni-
volentia munitum, cum qua etiam congruere
videtur

37
videtur Cornelii Nepotis dictum monitum
dicentis: Praeclarum esse victoriam in qua
plus est clementiae quam crudelitatis. Qua-
re Imperatores ac Duces summe in id
inumbent, ut clementiam humanitatemque
subditis suis praestent, ut eo felicius Imperium
ac regimen illorum administretur.

Dabam Dorpati
die 8 Novemb. A. 1695

Klaus Salvis
Sudermannus

Chria

Adco bene, longis ab hinc temporibus, recinit aulicissimi
ingenii docta Ovidius, ut et hac tempestate grato et ju-
cundo introitu animis hominum illabantur, præter com-
plures alios hi etiam versus. *Sic*

Si pejerat poenas princeps, ad præmia veloce
Ani, daret, quoties cogitur esse ferox

Conservando ne quid imperio iræ faciat magistratus, prædi-
cat auctor Imperatores Reges et Principes, in terris vice
decorum fungentes, quod severitatem abditam, clemen-
tiam vero atq; humanitatem in promptu habeant, cupitq; omni-
um eorum oculos immittere in hanc virtutem, quæ nec operam
perdit, nec ingrati aut ingratos aut malignos estimatores
nauisuntur: sed hostes ignorat, amicos habet, admiratores
exultat. Ne autem hæc virtus admiratione sua vacet, quæ
æqualis tam ad maximos quam imos pervenit, cogunt al-
ta securitas: ius supra omnem injuriam positum; obver-
sum oculis luctissima Reip. forma, cui ad summam
libertatem nihil deest. Cetera bona pro proportionem
fortunæ suæ quisq; sentit.

Si vero quoties peccant homines sua fulmina mittat
Iuppiter: exiguò tempore inermis erit

Ita enim abducti cives, nihil inter ^{esse solet} ~~est~~ inter eorum munerum
et hostium vota. Sicut remedia in remissionibus profunt,
et nos ² oculos ¹ tumentes ³ tentantes vim rigentem moven-
do, iuvamus: ita clementia animos multos destruit,
atq; ~~invenit~~ inexorabiles vindictas, et varia poenarum
genera odium pariunt, unde factiones aliq; tumultus
civiles oriuntur. Armet quis potius suum horrida se-
veritate, tutum tamen se non confidat. Quantum enim
odii adversus hostes libertatis inpitum habeat vulgus,
parietum atq; testorum, in quibus versati fuerant
Romani, ruinis testatur. Plus enim facit tran-
quilla potestas quam violenta, cum itaq; tam admi-
nistrationi Reipubl: tam aptus comes sit huma-
nitas atq; clementia, vehementer optandum est
ut eam amplectantur omnes, eaq; utantur

Pet. Sebeckius

Sicut debitum meum postulat
 non sibi possum, nisi Patri meo
 charissimo salutem in eam
 hoc loco annuncio, ita Deo gra-
 tias ago quod bona valitudine su-
 cupiens idem Patri meo char. iterum
 comperire. Deinde notum facio Pa-
 tri meo char quod diligenter studius
 in Serviam itaque me prestabo id Pa-
 ter meus se gaudebit de me. Alias
 nihil descriptione digna sed commendando
 Patrem meum char. sub Summa Dei
 Protectione.

Perseverans

Patris mei char.
 obedienssimus
 Filius
 Christophorus

Celsum atque ingeniosissimi Poëta Ovidii laudes
ad coelum usq; merito tollenda sunt, idcirco quod
magna egregiaq; monumenta posteritati comen-
daverat, multasq; excellentissimas sententias
saneq; utiles nobis reliquit; quae magnam
eruditionis et sapientiae vim habent; quarum
haec non minima est habenda.

Non est in Medico semper relinquitur ut ager,
Interdum docta plus valet arte malum.
Hic verbis Amplissimas atq; omni laude cumu-
latissimus Poëta innuit Medicum scientia sua na-
turam uniuscujusq; morbi non semper prospicere
posse, praesertim cum quorundam hominum mi-
seria atq; calamitas sit insuperabilis, adeoq; frustra
illorum impenditur labor. Nam quidam morbi
tali sunt natura, ut curari nequeant. Plicus
non potest curari, quia cor ejus, et totum corpus
contubescit ob ulcus pulmonis. Alii etiam medi-
ci morbos non sibi satis perspectos habent
adeoq; facilius morbi alimentum quam

medicamen contra ipsum afferant, falsamq; sibi tribuant gloriam, cum nihil horum prestare possunt. Sed interdum valet plus malum arte docta, cuius rei praeclarum exemplum in fabulis Aesopi extat, ubi medicus aegrotum curabat, aegro autem mortuo, ille efferentibus dicebat; Homo hic si vino abstinentisset, et clysteribus usus fuisset, non interisset. adeoq; inani sapientia iactantur, ut fateatur Cicero: Mali Medici profitentur se artem Medicinam tenere, dum alios se sanare auctupiant, seipso curare non possunt, exempla habemus innumera et experientia quotidiana satis superq; demonstrat. Quis enim Alexandrum Magnum venens interfecit curabit, nonne haec astitia atq; malitia cuius mali Medici delictione factum est, Cum itaq; malorum & Medicorum scientia tantum habeat periculum, quare non meliorem habeamus asylum ad quod affugiamus, nisi ad summam illam misericordiam divinam, Deus namq; est potentissimus auxiliator, qui nos e praesentissimis periculis eripere potest.

Salomon Stenius

Non est in Medico Semper relevetur ut a-
ger, interdum Docta plus valet arte malum.

Magnus et insignis ille Poeta Ovi-
dius, qui multas memorabiles atq. notatu
dignas Sententias Scripserat, inter coe-
teras etiam haec verba in medium pro-
fert: Non esse Semper in potestate Medi-
ci ut relevetur ager, Sed interdum Docta ar-
te plus valere malum. Hanc quidem Sente-
tiam veram esse etiam quotidiana experi-
entia testatur, Scimus enim interdum eveni-
ri, ut ager homo multas pecunias, imo
interdum omnes opes suas Sanitati sua
recuperandae impendat, quam tamen au-
pire ac recuperare non potest. Causam
autem huius rei esse vel gravitatem
morb.

morbi, quæ interdum tam magna est, ut
 medicinis naturalibus sanari nequeat,
 vel etiam naturâ nonnullos morbos in-
 sanabiles esse. exemplum habemus in mul-
 iere, de ^{qua} Matsæi capite nono, quæ fluxu
 xum sanguinis duodecim annis passa
 fuerat, et a nullo Medico sanari aut
 ad pristinam sanitatem restituere po-
 tuerat. idem videre licet in paralyti-
 co Mats. nono. cui nemo opem ferre po-
 tuit, nisi Coelestis medicus Iesus Christi.
 Hinc autem relinquitur causam huius
 rei esse non bonam aut ^{doctam} artem Medicinæ
 sed gravitatem morbi, Medici enim maxi-
 me operantur dant, ut aegroto sanitatem
 suam recuperare possent, recte igitur
 Poeta malum morbum plus vale-

re docta arte, et non semper in
 potestate Medici esse relevare aegrum.
 aegrum.

Andreas Struvenius

Non est in Medico, Semper rederetur ut ager.
Interdum Docta plus valet arte malum.

Si cui habitam fuerit Veteram poetarum Scripta animo pervolvere, ac recto iudicio
perspicere deprehendit sane se non minus maxima jucunditate laetifici, quam eximia volupta-
te trahi magis magisque eorum scriptis immorari, siquidem maxima in iis elucet veritas,
quam quilibet à se ipso experimento ducta quotidie observare potest. Sed quid dicam de
Poetarum consilio, Ovidio scilicet: in illius utique laudem jure meritoque præ cæteris insti-
tuta, ere debemus, qui facile Poetarum Princeps, Scripta tam veritatis luce perspicua, q[uam]
jucunditatis re atq[ue] efficacia valentia nobis vel posteris religerat hoc Dictum:

Non est in Medico, Semper rederetur ut ager.
Interdum Docta plus valet arte malum.

Quis non videt hoc ipsum cum veritate maximum congruum esse ut nemini inficias ire
liceat, quo minus quotidiana experientia constat re ipsa hoc sese habere, ut verba sonant,
novimus equidem restitutionem non in ipsius Medici, quam in diversa cuiusvis corpo-
ris constitutione positam esse, errant atq[ue] à veritate dissentiant illi, qui culpam in Me-
dicum referunt ac imperitiâ illius impatiunt, dum pristinam salutem recuperare non
valeant, Quis negat per plurima dari impedimenta atq[ue] obstacula, qui bonam Medici
intentionem evectant atq[ue] nihili faciunt, dum nimirum ager Medico dicto obediens non
est, ac secundum præscriptum illius non vivit, nil habet unde agri cultum suam

incuset, nisi ex immoderata victa, et ejus modi alijs per plurimos, qui hic enumerare non
licet, Hoc solum modo addo; agrestudinem saepe numero latentes suas habere cau-
sas à immoderato victu profluente, à consuetudine quasi corroboratas, in quas Medico
semper inguere non licet, Ergo si ager pristinae sanitati non restituitur, ageritum
illud malum illi potius ferendum, q̃ est medicamentum acceptum contra omnes suis
accusandum

P. Swersche

Nihil prudentius, nihil ^{utilius}, Principum vita
 dirigenda utilius, ab hominum acutissimorum
 aequam prolatum cerebro, quam quod ingenio,
 fissimus ille Poetarum facile Princeps
 P. Ovidius, qui singulari laude ingenii atten-
 nam posteris memoriam reliquit, hoc versiculo
 est ~~complanatus~~ ^{complanatus}.

Si pigrae paenas Princeps ad praemia velox,
 quis dolet quoties cogit esse feroc.
 Inquit namq. auctor celebris, nec hoc acutissimo
 dicto, nihil ad vitam Principum bene degen-
 dam, nihil ad regiam concordantiam digni-
 tatem, q. cum imperandi prudentia conueni-
 entiam magnificentiamq. magis conducere.
 Unde Poeta praestari acumen Principi
 ad consequendam nonnisi gloriae immortalita-
 tem, clementiam appropinque necessariam iudicavit.
 Quod sane, quam firmissimum munus rationi-
 bus, protulisse videt. Principum enim quisq.
 quam prius regiam clementiam munificen-

Franc.

frangere exuerit, ² totumque crudelitatis habitum
cum fecit, in ¹ totum civium nec minus omnium
mortalium incidit odium. Contra vero qui
suos paternam clementiam regiam munificentiam
amplectuntur, omnium sibi animos adeo ob
strictos reddunt ut humillimo pietatis zelo
ab eisdem colantur. Quod exemplum Regis
Macedonum fortissimi Alexandri Magni
latis superque confirmat. Dum enim in
primordio Imperii militum animos sua ele
mentia sibi conciliasset, tanto ipsius arde
bant amore, ut inestimum amore vitam sacra
ram confirmare haud recusarent. Postea v.
² crudelius habiti hostium suorum
ludibrio exposti priorem ^{amorem} in gravissimum
commutaverunt odium. Dum igitur ingenio
cum hoc Auctoris monitum iusta pondera
mus lance, neminem tanta esse solidita
tis sentio, qui de eritis huius sententia
singulari vigore qualitates inficias are
suspuerit, quin posuit Auctoris in hoc in
vento eximiam prudentiam necum cele
brare, decontare, laudare sperget.

C. Timmerman

Character ebriof.

En hominis cuiusdam Baccho litantis
effigiem! Is enim cum totum diem potan-
do, confuimserat, computationem in pro-
fundam noctem ^{per}traxerat, madida tandem
membra deponit; condormiscit. Sed vix
exhalata hesterni convivii crapula, vo-
mibi foetens, rursus ad pocula anhelat.
Hag per omnes plateas et vicos vocat,
fraternum sodalitiū anxie quærens.
quo invento, turpem quamcūq; taber-
nam ingreditur, languentem Stomachum
vel vino adusto, vel alia quācūq; sorbi-
tiuncula excitat. Perūm non multo
post scyphos, quos multoties exsicca-
rat, proferri iubet, instatq;. Libare qui-
dem primo parcius videas, dūm sensim
mero incalens, maioribus poculis po-
scat, largiusq; infundi urgeat. Tūm ve-
ro jam insurissimus bellus, tanquam
ab domini suo solum natus, quasi per-
fundere sese mero occipit, maioribus

certat laetibus, cunctantes impellit,
discedentes retrahit, tandem cum neg-
mens, neq. pedes suo officio fungi vale-
ant, horribili clamore totam viciniam
complet. Qui si vocem hominis adimas,
inter hunc et bestiam nihil interesse
dixeris.

Crisp. Simmerman.

Qui progressum in Studiis facere vult, propter omnia vero amore
omnia gubernantis Dei Flagrare debet, et praeterea Diligenter saepe
sibi in memoriam revocare, ad quem finem missus est et venit ad istum
locum, pro bonum aliquid dicat, Qui aliud perpetrat, inutile terra
pondus est, magis eam molestando quam levans, qui dignior est inter milites
poni, quam inter bonos et modestos Studiosos numerari.

Matthias Cagner.

47
Nunc ebriosum dicere fas erit, cuius omnes eo solummodo tendunt cogitationes, eo quo
q se dirigunt actiones, deducendo scil. amicos atq. sodales, consumendo pecunias, perden-
do etiam irreparabile tempus, ut in convivio immoderato sese nigrescit vino, uno verbo, si
nullas intermittit occasiones, quin profundam suam et osana semper ferventem siti exple,
at satietq. gulam. Ut vero temulenti duius clarior eadat character, ejusq. modis atq.
gestus magis pateant, opera praeclara duci, quoddam jam produere, quod aliqualem sui in parte se
cum afferent lucem. Cum p[ro]p[ter] h[oc] tere abbas diu, sole proprius vergente in occasum, ad expediendum negotium
exiissem, videre mihi contigit hominem quendam, qui per plateas audato gladio grassabatur, omnia sua
temulentia ac tumultu replevi. Tam quotsquot obvii fuerunt, tam ferro hominis clamore attoniti l. decli-
nabant a via, vel etiam in proximas villas celeriter confugiebant; cum unus audaculus et ipse semiple-
nus contra prorumperet, quem ut vidit, iratus aditus, gladio strenue in dextram translati, cervicem ejus
appetit: at ille corpore parum inclinato iutum evitavit, fugam saluti consuluit. Inter hac ad insiben-
dam ejus temeritatem custodes adcurrunt, gladiis sarkis instructi: nihilominus tamen, in conspectu, in
furore pergit, ipsosq. utilia quodq. videntur mucrone movit, mutilat et fodit, adeo ut cogentibus vim
opponere. Itaq. si, sicut sobrius unum vino gravem facile est opprimere, impetu facto, eum capiunt
atq. in carcerem per noctem injiciunt. Ut igitur ^{iam} gravatam ebrietate mentem quies reddidit, magni-
tudinem facinoris vera deliratione perspexit. Sed quid ageret? rapitus in juv. accusatus, et tandem debi-
ta afflictiis p[ae]na. Hinc igitur non difficilis, ut puto, cum atq. perspicui potest, quanta in ebrioso depre-
henduntur vitia, in quotsquot quantaq. etiam incurrere solet pericula, quod alius mero vacans facilius
gotis effugiet.

J. Wagner

Wir unterzeichnete General-Synode beschließt, zu
 der, nachdem der H. Rector Magnif. von uns
 einen Inspectorem der unse-
 rer studia dirigiren,
 für unsere Wohlthat sorgen, und mit Einem
 uns auch andere nöthige subsidia und an die
 Hand geben solle zu namlichen begabte; wir den
 H. Theol. Professorem, Angemund Bröms, wie er sich
 schon gleich anfangs durch seine und seine
 unsere studia, auch andere Wohlthaten, in
 der Art zum Inspectore, gewürst, also uns
 linnt zu, der andere H. Professoren, welche
 und Wohlthaten in vorliegenden Fällen,
 nicht zu versagen und gütlich zu sein,
 zu unsern H. Inspectorem bezeichnen und zu sein.

Bernau d. 11. Junij
 A. = 1707.

AT Sigismundus
 F. H. Conrads

Prod. 4 15 June .
Sd. Sigismundi &
Londicero supplicia an
se la Prof. Brony he
dono Inspector.

Mandatum à Magnifico Reverendo Domino Rectore
 Magnifico unicuique studiosorum impositum quoque
 attendere volui. In pectore proinde Reverendissimi
 num et simplicissimi Domini Professoris Johani
 Tolcher Licentiatum S.S. Theol. Celeberrimum,
 Summum ob favorem erga me semper praestitum,
 ex omni animi veneratione cupio atque spero.

Pernau d. ii Junij
 1707.

Joh. Georg. Maholdt.
 Arnstadiensis Thuringia

Prod. 2 15 Juni 1707

Shud. Drinny Matz-
old byrdm L. May.
n. folcher de In.
Spekoren Sudon

Ego Martinus Johannes Roth. sum Natione
 Etruscus ex Urbe maritima Terracina.

Et cum a Reverendissimo Domino Rectore Magnifico
 nobis injunctum sit, ut quilibet studiorum directorem
 sibi quendam ex Celebrissimis Doctissimis: hujus Academiæ
 Professoribus eligat; Ego Viri Reverendissimi Amplissimi
 Domini Professoris Ingen. Brömseri Patronium gravissimum
 Gratiam eximiam ejus evidentissima documenta sapientis
 mihi experiri contigit, omnibus Vobis exopto atque opto.

Wed. 15 Junii 1707.
Shed. Martiney Joh.
Doth byerem Prof.
Permy the Inspector
Hudson.